

21 Dinsdag 7 Mei 2019

Ik zie het al helemaal voor me. Terwijl ik naar de operatiekamer word gereden, loopt Sharon met me mee. Onderweg komen we Erna nog even tegen. In de operatiekamer staat dokter Cees al te wachten. Schuin achter hem zie ik Agnes staan. Terwijl we gezellig aan het ouwehoeren zijn komt Frank binnen om een paar actiefoto's te maken, wat resulteert in een paar hilarische selfies. De anesthesist begint weer opvallend te kuchen omdat het allemaal te lang duurt. Een stevige handdruk van dokter Cees en het licht gaat uit.

Natuurlijk zal het zo niet verlopen, maar het zou wel geweldig zijn.

Waar ik heel benieuwd naar ben is hoe ik wakker ga worden. Ik ben de afgelopen jaren zo vaak onder narcose geweest, dat ik de tel ben kwijtgeraakt. Wat ik me wel van al deze ingrepen kan herinneren is dat ik altijd heel snel weer bij mijn positieven was. Vaak was dat te snel, wat als gevolg

had dat ik gelijk veel te actief was en een dag later niet kon bewegen van de spierpijn. Deze keer zal het waarschijnlijk anders zijn. Het wordt een hele zware operatie, die als ze snel zijn zo'n 8 á 9 uur gaat duren. Na de operatie ga ik naar de intensive care, dus ik zal niet gelijk de lambada dansen. Met een beetje geluk mag ik zaterdag naar m'n eigen kamer.

Morgen is de laatste dag dat ik thuis ben. Casey gaat morgenmiddag al naar oma, dus die zie ik na de operatie pas weer. Afhankelijk van hoe ik erbij lig, zal dat waarschijnlijk zaterdag of zondag worden. Morgenavond ga ik nog even naar de zaak, bij pa en ma kijken. Het zal voorlopig de laatste keer zijn dat ik daar ben, en daar krijg ik het nu al benauwd van. Zodra ik weer uit het ziekenhuis ben en weer een beetje mobiel ben, wordt dat op zeker mijn eerste uitje!